

**Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF
af 11. maj 2005**

om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked og om ændring af Rådets direktiv 84/450/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF, 98/27/EF og 2002/65/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 (direktivet om urimelig handelspraksis)

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR
DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af
Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 95,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,
under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske
Økonomiske og Sociale Udvalg,¹⁾

efter proceduren i traktatens artikel 251,²⁾ og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Traktatens artikel 153, stk. 1 og stk. 3, litra
a) bestemmer, at Fællesskabet bidrager til
at sikre et højt forbrugerbeskyttelsesni-
veau ved foranstaltninger, som det vedta-
ger i henhold til artikel 95.

(2) I henhold til traktatens artikel 14, stk. 2, in-
debærer det indre marked et område uden
indre grænser med fri bevægelighed for
varer og tjenesteydelser samt fri etable-
ringsret. Udviklingen af rimelig handels-
praksis i et område uden indre grænser er
afgørende for at fremme udbredelsen af
aktiviteter på tværs af grænserne.

(3) Medlemsstaternes lovgivning om urimelig
handelspraksis er præget af markante for-
skelle, som kan skabe betydelig konkur-
renceforvridning og hindringer for et vel-
fungerende indre marked. Med hensyn til
reklame fastlægges i Rådets direktiv
84/450/EØF af 10. september 1984 om
vildledende og sammenlignende rekla-
me,³⁾ minimumskriterier for harmonise-
ring af lovgivning vedrørende vildledende
reklame, hvilket dog ikke forhindrer med-
lemsstaterne i at opretholde eller vedtage

foranstaltninger, som sikrer en mere vidt-
gående forbrugerbeskyttelse. Som en følge
heraf varierer medlemsstaternes bestem-
melser om vildledende reklame betydeligt.

(4) Disse afvigelser skaber usikkerhed om,
hvilke nationale bestemmelser der gælder
for urimelig handelspraksis, hvilket skader
forbrugernes økonomiske interesser og
medfører mange hindringer, som har be-
tydning for virksomheder og forbrugere.
Disse hindringer betyder øgede udgifter
for de virksomheder, der vil nyde godt af
frihederne i det indre marked, især ved
grænseoverskridende markedsføring, gen-
nemførelse af reklamekampagner og
salgsfremmende foranstaltninger. Hindrin-
gerne gør desuden forbrugerne usikre på
deres rettigheder og undergraver deres til-
lid til det indre marked.

(5) Eftersom der ikke er ensartede bestemmel-
ser på fællesskabsplan, kan hindringer for
den fri bevægelighed for tjenesteydelser
og varer på tværs af grænserne eller for
etableringsfriheden retfærdiggøres ud fra
De Europæiske Fællesskabers Domstols
retspraksis under forudsætning af, at så-
danne hindringer har til formål at varetage
almene hensyn og står i forhold til disse.
Set i lyset af Fællesskabets målsætninger,
som omhandlet i traktatens og den aflede-
de fællesskabslovgivnings bestemmelser
om fri bevægelighed og i overensstemmel-
se med Kommissionens politik om kom-
merciel kommunikation som anført i Kom-
missionens meddelelse "Opfølgning af
grønbogen om kommerciel kommunikati-
on i det indre marked", bør sådanne hin-